

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατροκομιῶ*.

Ἡ πρακτικὴ θεραπεία ἀσθενειῶν ἐνθ' ἄν.: *Χουρὶς κανένα γιατρονκόμ' πιρνάει ἢ φ' σούνα* (= δυσκολία ἀναπνοῆς τῶν αἰγοπροβάτων) *Ναυπακτ.*

γιατροκομιὰ ἡ, Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 190 — *Λεξ. Βλαστ.* 402 *γιατρονκουμιὰ* Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατροκομιῶ*.

Τρόπος πρακτικῆς θεραπείας ἀσθενειῶν ἐνθ' ἄν.: *Ξέρουν κι ἀπὸ γιατροκομιές· ἂν τύχη νὰ μὴν ξέρουν, ρωτοῦνε ἄλλους παθῆδες καὶ μαθαίνουν* Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν. *Συνών.* *γιατρολόγημα*. Πβ. *γιατροκόμισμα*.

γιατροκόμισμα τό, ἐνιαχ. *γιατρονκόμ'σμα* Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Γραν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατροκομιῶ*.

Περιποίησις ἀσθενοῦς ἐνθ' ἄν.: *Τί νὰ σ' κάμουν 'ς τοῦ κου-νάξ'; 'Σ τοῦ νουσουκουμείου θὰ βρῆς καλὸ γιατρονκόμ'σμα*. Γραν. Πβ. *γιατροκομιὰ*.

γιατροκομιῶ ἐνιαχ. *γιατρονκουμάου* Θεσσ. (Καρδίτς. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Ναυπακτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιατροὸς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κομιῶ, ἀποσπασθείσης ἐξ ἀναλόγων ρημάτων, ὡς *γε-ροκομιῶ* κ.τ.τ.

Θεραπεύω ἄνθρωπον ἢ ζῷον διὰ πρακτικῶν συνήθως μέσων, ἀλλὰ καὶ δι' ἐπιστημονικῶν ἐνθ' ἄν.: *Σήκου τώ-ρα, δὲ μπουρῶ νὰ σὶ γιατρονκουμήσου ἄλλου Γραν.* Ἀρρώ-στ'σι ἢ παππαδόφ' κι πᾶνι νὰ φέρ'νι τοὺν παππᾶ νὰ τ' για-τρονκουμήσ' μὴ τὰ πραχτικά π' ξιέρ' *Αἰτωλ.* *Μ' ἄλ' φῆ ἀπὸν γουρνόγλ' νὰ τὰ γιατρονκουμᾶνι τὰ γιλιάδια* (ἄλ' φῆ = ἀλοιφή = λίπος, γουρνόγλ' νὰ = γουρουνόγλινα = χοίρειον λίπος) *Ναυπακτ.* || Ἄσμ.

Πικρό, Γιάννη μ', τοῦ λάβουμα, φαρμάξ' εἶνι τοῦ βόλι, νὰ πάου νὰ φέρουν τοῦ γιατροῦ νὰ σὶ γιατρονκουμήσου *Καρδίτς.*

'Εσεῖς βουνὰ 'ποὺ τ' Ἀγραφα, βουνὰ τ' Ἀσπροποτάμου, τὰ χιόνια μὴ τὰ λειώσιτι, ὅσον νὰ 'ρθοῦν κι τ' ἄλλα, γιατ' εἶν' οὐ Τσέλιους ἄρρουνστους βαριά γιὰ νὰ πιθάνη, κι τοὺς γιατροὺς ἐκάλισαν νὰ τοὺν γιατρονκουμήσου αὐτόθι. *Συνών.* *γιατρικουλεύω, γιατρολόγῳ, γιατροπορεύω.*

γιατρολόγημα τό, Ἀδάμ, Ἀπὸ τὸ χωρ., 22 — *Λεξ. Βλαστ.* 40 *γιατρολόγημα* πολλαχ. *γιατρονλόγημα* βόρ. ἰδιώμ. *ζατρολόγημα* Κάλυμν.

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατρολόγῳ*.

Θεραπεύω διὰ πρακτικῶν μέσων πολλαχ.: *Τὴν ἀρχίνησε μὲ τὰ γιατρολόγηματα καὶ τὴν ἔκανε καλὰ Πελοπν.* (Γαργαλ.) *Μὴ τὰ γιατρονλονήματα καταφέραμι κι τοὺν σταταρώσαμι* (= τὸν ἐστήσαμε 'ς τὰ πόδια, τὸν ἐθεραπεύσαμε) *Εὐβ.* (Ἄκρ.) *Μὲ τριψίματα τσαὶ ζατρολόγηματα συνῆρτε 'ς τὸν-ν-ϊαντόν δου Κάλυμν.* Ἦρθαν οἱ φιλαινάδες τῆς κυραμάννας μου νὰ τὴ δοῦν, γιατί ἦταν ἀνήμπορη, κι ἄρχισαν τὰ γιατρο-λόγηματα (κυραμάννα = γιαγιά) Ἀδάμ, ἐνθ' ἄν. *Συνών.* *γιατροκομιὰ.*

γιατρολόγος ὁ, Κ. Παλαμ., Θάνατ. παλληκ., 29,34 *γιατρολόος* Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιατροὸς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.

-λόγος, διὰ τὴν ὁπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 248,249.

Πρακτικὸς ἱατρὸς ἐνθ' ἄν.: *"Εφτασεν ἀπ' τὸ χωριὸ τῆς Λιγαριᾶς ἕνας περίφημος γιατρολόγος Κ. Παλαμ.* ἐνθ' ἄν., 29. *"Επεσαν μιὰ φορὰ 'ς τὰ χέρια τῶν γιατρολόγων Κ. Πα-λαμ.* ἐνθ' ἄν., 34. || Ἄσμ.

Καὶ πέφτ' ἡ κόρη 'ς ἀρρωστία τοῦ θανατᾶ στρωμένη, μπαίνουν καὶ βγαίνουνσι γιατροί, γιατροὶ καὶ γιατρολόοι *Κάρπ.*

γιατρολογῶ πολλαχ. *γιατρολογάω* σύνθηθ. *γιατρολογάου* Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) *γιατρονλουγάου* βόρ. ἰδιώμ. *για-τρολοῶ* Ἦπ. Πελοπν. (Μανιάκ.) Μέσ. *γιατρονλουγειέμι* Θράκ. (Αἶν.) *γιατρολογειῶμαι* Κεφαλλ. *γιατρολοοῦμαι* Θήρ. κ.ά. *γιατρολουειῶμι* Εὐβ. (Ἄκρ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. *ἰατρολόγῳ*.

Ὑποβάλλω ἀσθενῇ εἰς θεραπείαν, θεραπεύω διὰ πρακτι-κῶν κυρίως μέσων, ἀλλὰ καὶ δι' ἐπιστημονικῶν σύνθηθ.: *Τὸν γιατρολογᾶνε πολλοί, μὰ δὲ λέει νὰ γίνη καλὰ πολλαχ.* Ἀρ-ρώστησι κι τοὺν γιατρονλουγάει ἡ μάνα τ' βόρ. ἰδιώμ. Ἀρρώστησε ὁ Γιάννης καὶ τὸν γιατρολογᾶνε μὲ μοντολοῖ-σματα (= μὲ μαγικὰς ἐπωδὰς) Πελοπν. (Λακεδ.) *"Εχ' ἕνα βγαλτὸ κι τοῦ γιατρονλουγάει μὴ μπλάστρια κι καταπλά-σματα, μὴ κιραλ' φές* (βγαλτὸ = δοθιὴν) *Εὐβ.* (Στρόπον.) *Κρατήσανε κι ἄλειωτο καμπόσο γουρνοβασιλικὸ καὶ τὸ σιγουρέφανε γιὰ γιατρικό, τὶ γιατρολογάει τὰ πονίδια* (γουρ-νοβασιλικὸς = τὸ περιτόναιον τοῦ χοίρου, σιγουρεύω = φυ-λάσσω) *Κ. Μαρῖν.* εἰς *Ν.* Ἔστ. 2,258. || Ἄσμ.

Δὲν τό 'ξερα, λεβέντη μου, πῶς 'θελε νὰ πεθάνης, νὰ πάρω δίπλα τὰ βουνά, τὰ φίδια νὰ ρωτήσω κ' ἴσως μοῦ δύναν φάρμακα, νὰ σὲ γιατρολογήσω (μοιρολ.) *Πελοπν.* (Γορτυν.)

Πές μας, πές μας, Γιαννάκαινα, πῶς πάει ἡ λαβωματιά σου, νὰ πάου νὰ φέρω τὸ γιατρό, νὰ σὲ γιατρολογήσω *Πελοπν.* (Μανιάκ.)

Στέλνουν γιατροὺς καὶ γιατρικά, νὰν τὸ γιατρολογήσου *Πελοπν.* (Στεμν.)

Πῶς πάνουν, φῶς μου, οἱ πόνοι σου, πῶς πάνουν οἱ πληγές σου, γιὰ νὰ σοῦ φέρω τὸ γιατρό, νὰ σὲ γιατρολογήσω; Ἦπ.

*Κ' ἡ περδικούλα τοῦ βουνοῦ
σὰν νὰ 'ταν ἄγια λείψανα
τὰ δάχτυλα τοῦ Φωτεινοῦ,
πού 'χε γιατρολογήσω*

Α. Βαλαωρ., Ἔργα, 3,366.

*Τὰ δγὸ τὰ σταυραδέρφια του τότε γιατρολογοῦσαν
μὲ ρίζες, μ' ἀγριοβότανα, μὲ σταυρωμούς, μὲ ξόρκια* *Κ. Κρυστάλλ., Ἔργα, 2,46.* *Συνών.* βλ. εἰς λ. *γιατρο-κομιῶ.*

γιατροπορεία ἡ, ἐνιαχ. *γιατρονπόρεια* Ἦπ. (Κου-κούλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατροπορεύω*.

Ἡ ὑπὸ ἱατροῦ παρακολούθησις καὶ θεραπεία ἀσθενοῦς: *Γιὰ νὰ γέῃ καλὰ αὐτός, χρειάζιτι νὰ 'χ' μιγᾶλ' γιατρονπό-ρεια.*

γιατροπορεύω Ἄνδρ. Θήρ. Θράκ. (Αἶν. Τσακίλ.) Πε-λοπν. (Μάν.) Χίος (Ἐγρηγόρ. κ.ά.) *γιατροπορεύω* Κρήτ. Σίφν. κ.ά. — Π. Βλαστ., Κριτικ. ταξίδ., 20,93 Μέσ. *για-*

τροπορεύομαι "Ηπ. Θήρ. Θράκ. (Αἰν.) Πελοπ. (Μάν.)
γιατρονπορεύομαι "Ηπ. (Κουκούλ.) γιατρονπορεύομαι
"Ιμβρ. γιατροπορεύομαι Θράκ. (Τσακίλ.) γιατροπορέβκο-
μαι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ό ς καὶ τοῦ ρ. π ο ρ ε ύ ω, -ο μ α ι.

1) Γ ι α τ ρ ο λ ο γ ῶ, τὸ ὅπ. βλ., "Ηπ. Θήρ. Κρήτ. Πελοπ.
(Μάν.) Σίφν. Χίος (Ἐγρηγόρ. κ.ά.): Δὲ βορῶ νὰ σὲ γιατρο-
πορεύω πλὶὸ Θήρ. Σ' οὖλους τσι γιατροὺς τσ' Ἀθήνας τὰ
γυροφέρανε καὶ τὰ γιατροπορέψανε, μὰ πρᾶμα δὲν ἐκάμανε
(= δὲν κατῴρθωσαν τίποτε) Κρήτ. Ἦρχε ἡ γειτόνισσα καὶ
μὲ γιατροπορεύγει Σίφν. Καὶ τὶς ἀρρώστειες ὅλες γιατροπο-
ρεύγει τοῦ ἁγίου ἡ χάρη Π. Βλαστ. ἐνθ' ἄν., 20. 2) Μέσ.,
θεραπεύω τὸν ἑαυτὸν μου μὲ πρόχειρα πρακτικὰ φάρμακα ἢ
ἀκολουθῶ ὠρισμένην θεραπευτικὴν ἀγωγὴν κατόπιν ἱατρικῆς
ὑποδείξεως "Ηπ. Θήρ. Θράκ. (Αἰν.) "Ιμβρ. Κρήτ. Κύπρ.
Σίφν. Χίος (Ἐγρηγόρ. κ.ά.): Ἔχει πολ-λούς πού γιατροπο-
ρέβκονται μόνοι των τζαὶ κάμνουν διτθὴ τους γιατρίτθην
Κύπρ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ ι α τ ρ ο κ ο μ ῶ. β) Μετέρχο-
μαι τὸν πρακτικὸν ἱατρὸν Θήρ. Θράκ. (Τσακίλ. κ.ά.): Ὁ
Παντέλης γιατροπορεύγεται καὶ βγάζ' καλούτσ'κα τὸ ψω-
μί τ' Τσακίλ. 3) Παθ., ὑποβάλλομαι ὑπὸ τινος εἰς θεραπείαν
"Ηπ. (Κουκούλ. κ.ά.) Σίφν. κ.ά.: Δὲν ἔχ' προκονιτὴ αὐτὴ
ἡ γ'ναίκα, ὁλονένα γιατρονπορεύετι Κουκούλ.

γιατροπόρεψη ἡ, Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ι α τ ρ ο π ο ρ ε ύ ω.

Ἡ συντήρησις ἀσθενοῦς μὲ ἱατρικὴν παρακολούθησιν καὶ
ἀνάλογα φάρμακα: Εἶδα κάνει ὁ γεροδῆς σου; — Μὲ για-
τροπόρεψες τότε στέκομε (γεροδῆς = γέρον σύζυγος).

γιατρόπουλο τό, Τήλ. γιατρόπουλ^{δο} Νίσυρ. Ρόδ.

Ἵποκορ. τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ό ς.

Γ ι α τ ρ ά κ ι 1, τὸ ὅπ. βλ.: Ἄσμ.

Τῶ ἓνα μικρὸν-γιατρόπουλο ἀπὸ τὴν Βενετία
ἀπὸ τὴν χεῖρα τὸν γρατεῖ τσαὶ βρίσκει τὴν αἰτία
Τήλ.

Ἐναμ-μικρὸν-γιατρόπουλ^{δο} ἀπὸ τὴν Βενετία

ποῦ τὸ θεράζει τότε ῥπᾶ καὶ βρίσκει τὴν αἰτία
Ρόδ.

γιατρός ὁ, κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Κερκσ. Κοτύωρ. Τραπ.
Χαλδ.) γιατρὸ Καλαβρ. (Μπόβ.) γιατρὸ Κορσ. γιατρεῖ Τσα-
κων. γιατ-τρός Τήλ. ζατρός Κάλυμν. Κρήτ. (Σητ.) Σίκιν.
Φολέγ. ζατρός Σίκιν. ἱατρός Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Προπ. (Μαρ-
μαρ.) διατρός Κρήτ. διγιατρός Κάρπ. Κάσ. δατρός Πόντ.
(Ἰμερ. Κερκσ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.
κ.ά.) γιατός Σαμοθρ. γιατὸ Θράκ. (Ταῖφ.) ἱατρός Βιθυν.
(Ἀπολλων.) Πληθ. γιατροῖδοι Πόντ. (Ἀμισ.) Θηλ. γιατρίσ-
σα κοιν. γιατρίσσα βόρ. ἰδιώμ. γιατρίζα Πελοπ. (Κίτ.) για-
τρίνα κοιν. γιατρίν'σσα Μακεδ. (Βόιον) γιατρέσσα Θράκ.
(Μαρών. Σαρεκίλ. Σκοπ. κ.ά.) Λήμν. Μακεδ. (Καταφύγ.
κ.ά.) γιατρέσσα "Ηπ. (Δρόπ. Κόνιτς. κ.ά.) γιατρέσσω "Ηπ.
(Βούρμπικιν. Κόνιτς.) γιατρίνα πολλ. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ.
κ.ά.) γιατρίνα "Ηπ. Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Σισάν. κ.ά.)
γιατροῦ Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.) Πελοπ. (Καλάβρυτ.
Λεῦκτρ.)

Τὸ Βυζαντ. γ ι α τ ρ ό ς, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἀρχ. ἱ α τ ρ ό ς.
Διὰ τὸν τύπ. δ ι α τ ρ ό ς βλ. Γ. Χατζιδ., MNE 2,316, ὅπου
γίνεται λόγος περὶ εἰσαγωγῆς προθέσεως διὰ παρετυμ., καὶ
Ἀθηνᾶ 24 (1912), 28. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ θηλ. βλ.
Γ. Χατζιδ., MNE 2,72-81. Διὰ τὸν τύπ. γ ι α τ ρ ῖ ν α πβ.

τὸ Ἑλληνιστ. ἱ α τ ρ ῖ ν η. Διὰ τὸν τύπ. γ ι α τ ρ α ῖ ν α
πβ. γλῶσσαν ἱ α τ ρ α ῖ ν α. Ὁ τύπ. καὶ εἰς Σομ. Ὁ τύπ.
γ ι α τ ρ ι σ σ α καὶ εἰς Λεξ. Βλάχου τοῦ Κρητός.

Α) Κυριολ. 1) Ἱατρός οἰασδήποτε εἰδικότητος, ὁ ἀσκῶν
τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ κατ' ἐπιστήμην κοιν. καὶ Καλαβρ.
(Μπόβ.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ. Ἰνέπ. Κερκσ. Κοτύωρ. Κρώμν.
Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: Καλὸς - ξακουστός
- σπουδαῖος γιατρός. Πήγαινε - σύρε'ς τὸ γιατρό. Κάλεσε -
φέρε - φώναξε τὸ γιατρό. Φέραμε ὅλους τοὺς γιατροὺς. Πή-
γαμε 'ς ὅλους τοὺς γιατροὺς. Χρειάζονται οἱ γιατροί. Ν'
ἀκοῦς τὶς συμβουλὲς τοῦ γιατροῦ. Ἐλα, γιατρέ, νὰ μὲ δῇς.
Ἐφαγε μιὰ ὀλόκληρη περιουσία 'ς τοὺς γιατροὺς. Εἶναι
ἄρρωστο τὸ παιδί, πρέπει νὰ φωνάξωμε τὸ γιατρό. Τὸν πή-
γαμε 'ς ὅλους τοὺς γιατροὺς (τὸν ἄρρωστο), μὰ δὲ βρῆκε
γιατρίά. Μὲ πονάει τὸ δόντι μου καὶ θὰ πάω 'ς τὸ γιατρό
νὰ μοῦ τὸ σφραγίσῃ. Τὸ κρέας τὸ σφραγίζει πρῶτα ὁ γιατρός
καὶ ὕστερα πουλιέται κοιν. Ἦρθε 'ς τοῦ χοιριό μας μιὰ
γιατρέσσα Λήμν. Ἐχομε μιὰ καλὴ γιατρίσσα 'ς τὸ χωριό
Πελοπ. (Δίβρ.) Ζατρός δὲν ἔχει 'τζίξει πάνω του, εἶναι
στισυλλὶ (διὰ γέροντα εὔρωστον) Σίκιν. Μὲ τὸ παραμικρὸ
ἀνουβοιάζει κι ὅλο ἱατροὶ κι ὅλο ἔξοδα (ἀνουβοιάζει =
ἀνημποιάζει, ἀδικοθετεῖ) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Μοῦ ἔδωκε
ἡ γιατός γιατρικὸ Σαμοθρ. Ἀρρώστ'σαν τὰ βόδια μας
φέτον, ἀλλὰ ποῦ νὰ φανῇ κανένας 'π' αὐτοὺς τσ' για-
τροὺς πῶχ' τοῦ κράτους γιὰ τὰ ζᾶ! Εὐβ. (Ἀκρ.) || Παροιμ.
φρ. Κλείδωσε τὸ γιατρό ἔξω! (πρὸς αὐτοὺς οἱ ὅποιοι λησμο-
νοῦν νὰ κλείσουν, ἐνῶ εἰσέρχονται κάπου, τὴν θύραν ὀπισθέν
των καὶ οὕτω προκαλοῦν ρεῦμα ψυχροῦ ἀέρος, δυνάμενον νὰ
ἐπιφέρῃ κρυολόγημα καὶ ἐπομένως ἐπίσκεψιν ἱατροῦ) 'Σ
τοὺς γιατροὺς νὰ τὰ φᾶς! (ἀρὰ ἀδικουμένου πρὸς τὸν ἀδι-
κοῦντα) κοιν. Σὰ γιατρός ἦρτες καὶ φεύγεις (ἐπὶ συντόμῳ ἐ-
πισκέψεως συγγενοῦς ἢ φιλικῶν προσώπων) Σύμ. || Παροιμ.
'Ο καιρός εἶναι γιατρός (ἐπὶ βαρυπνευθόντων ἢ ὀπωσδήποτε
τεθλιμμένων) κοιν. Πβ. τὴν ἀρχ. «ὁ κοινὸς ἱατρός σε θερα-
πεύσει, χρόνος». Ὁ ἄρρωστος πάει 'ς τὸ γιατρό (ὁ ἔχων κά-
ποιαν ἀνάγκην προστρέχει πρὸς τὸν δυνάμενον νὰ θεραπεύσῃ
ταύτην. Λέγεται πολλάκις καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιούντων νὰ γνωρί-
ζουν οἱ ἄλλοι τὰς ἀνάγκας των χωρὶς νὰ τὰς ἀνακοινώσουν
οἱ ἴδιοι) κοιν. Ὅπου ποτεῖ 'ς τὸν-γιατρό βάει (συνών. μὲ τὴν
προηγουμ.) Νίσυρ. Ὅπου ἔχει ἀρρωστία πααίνει 'ς τὸ για-
τρό (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Νάξ. Ὁ παθὸς πάει 'ς τὸ
γιατρό (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Πελοπ. (Μάν.) Εὐρή-
καμε τὸν γιατρὸν, ἃς ἐβγάλωμε τὴν βοῦδι' τ' ὀμμάτ' (ἐπὶ τοῦ
ἐπιθυμοῦντος νὰ κρατῇ μισθωτὸν εἰς συνεχῆ ἐργασίαν) Πόντ.
Εὔρες τὸν γιατρὸν πῆ θὰ γιατρεῖ' τ' ὀμμάτᾶ σ' (βρῆκες τὸν
γιατρό πού θὰ γιατρέψῃ τὰ μάτια σου) εἰρων. ἐπὶ τῶν προσ-
φευγόντων εἰς τὸν ἀναρμοδιώτερον νὰ θεραπεύσῃ ἀνάγκην
των) Πόντ. (Χαλδ.)

'Σ τοῦ γαδάρου τοῦ χοιριό | βοῦλοι κάμνουν δοῦν-γιατρὸν
(δι' ὅσους κάνουν τὸν σοφὸν εἰς ἀμόρφωτον περιβάλλον, ὅπου
δὲν ἔχουν τὸν φόβον τοῦ ἐλέγχου) Λυκ. (Λιβύσσ. Μάκρ.) ||
Γνωμ. Ὁ παθὸς εἶναι ἱατρός (ὅποιος πάθη ἀποκτᾶ πείραν)
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ.

Μήτε ὅλα τοῦ γιατροῦ, | μήτε ὅλα τοῦ παπᾶ

(δὲν πρέπει νὰ ἐκτελῇ καθεὶς κατὰ γράμμα ὅ,τι τὸν συμ-
βουλεύει ὁ γιατρός ἢ ὁ ἱερεὺς, ἀλλὰ νὰ ἐκλέγῃ μόνον τὰ ἐξ
αὐτῶν χρήσιμα ἢ τὰ ἐφαρμόσιμα) σύνθηθ. Παλιὸ γιατρό τσι
γέρου καπιτάνιον νὰ γυρεύῃς (ἐπὶ ὁμοτέχνων ὁ ἐμπειρότερος
εἶναι προτιμότερος) Λέσβ. Παλιὸ γιατρό τσι τσινοῦργιον
μπακάλ' (συνών. μὲ τὸ προηγουμ.) αὐτόθ. Λάθος γιατροῦ,

